

HOS **FORSIKRINGSSKABET ALKA** I TÅSTRUP HAR DIREKTIONEN GREBET TROMMESTIKKER, KEYBOARD, SAXOFON OG MIKROFON. VED AT LÆRE AT SPILLE SAMMEN ER DE BLEVET BEDRE TIL AT ARBEJDE SAMMEN.

ROCK DIREKTIONS

AF LONE NYHUUS. FOTO: PRIVAT OG PREBEN SØBORG

I 2003 stod forsikringsselskabet Alka foran deres 100 års jubilæum. Og noget skulle der ske. Noget anderledes. Noget usædvanligt.

»Vi spiller da et nummer, alle os i direktionen,« sagde selskabets næsten nybagte direktør, Jens Bærentsen. »På den måde viser vi mod og forandringsparathed overfor vores ansatte.«

Vejen fra tanke til handling var ikke lang. Han fik fat i multimusikeren og underviseren Dan Rasmussen, fortalte ham om idéen: at direktionen, de slipseklædte, lidt stivnakkede, og 100% urutinerede som musikere, i løbet af tre måneder, skulle lykkes med at stå overfor 450 ansatte og fyre den af som orkester.

Det var målet. Ville han påtage sig at styre direktionen sikkert derhen?

I mere end 10 år havde Dan Rasmussen blandt andet undervist i rytmisk sammen-spil på musikskoler. Og da han syntes det lød som en skæg opgave, sagde han ja. Med en pose penge i hånden styrtede han ud og købte instrumenter; installerede dem i det øvelokale, som han også havde fået til opgave at indrette. Direktør Bærentsen havde allerede bestemt, hvem der skulle spille hvad, og foran mikrofonerne stod direktionssekretærene. Klar, parat, start.

»Det var hårdt arbejde. Jeg råbte og skreg. Fortalte dem, hvor de skulle sætte fingrene, og hvornår. Roste, roste og roste,« husker Dan Rasmussen, der som forberedelse til opgaven havde sat sig ned og læst en masse kloge bøger om management og teambuilding.

»Men jeg lærte, at det at spille i et orkester sammen ikke behøver nogen forklaring. Du mærker med det samme, når du er ude af takt. Når du ikke er med på bussen mere.«

Fra medarbejdere til publikum

Da jubilæet stod tre måneder efter, havde bandet lært at spille Ben E. Kings klassiker, »Stand by me«. Til sidste minut før de gik på scenen til dette – jubilæums-festens mest hemmelige indslag – havde de givet hinanden den kattelerm, at hvis der var nogen, der alligevel ikke turde, så gjorde de det ikke.

Men de gjorde det. Og salens 450 tilskuere forvandlede sig fra medarbejdere til jublende tilskuere.

